

faa Krigsministre her i Landet, som jo ikke ville betænke sig meget paa at affledige Mænd paa Grund af Alder, naar ikke Loven tvinger dem dertil. Derimod er det at falde for Lovens Bud Noget, som Ingen kan beklage sig over, og som ganske vist ikke vil fremkalde de samme bittere Følelser. Det er Bestemmelser, som ere komne til os fra Frankrig, hvor de have gjort den allerførste Nytt, og uagtet man oftere har havt Anledning til at beklage, at en dygtig Officeer er falden for Aldersgrændsen, saa har man dog altid indbrømmet, at Fordelen ved dette System var saa ubetinget overveiende, at det Tab, man kom til at lide ved, at den Enkelte affledigedes paa Grund af Alder, slet ikke kunde komme i Betragtning i Sammenligning med det Gode, det har for Hæren, at saadanne Aldersgrændser vare fastsatte ved Lov. Jeg skal derfor paa det Bedste anbefale dette Endringsforslag til det høie Thing.

Krieger: Meget beslægtet med det Forslag, som den ærede Krigsminister i dette Dieblik motiverede, nemlig Gjenoptagelsen af Lovforslagets Bestemmelse, saaledes som det forelaa efter 2den Behandling i Folkethinget, med Hensyn til Afgang ved visse Aldersgrændser, er det Forslag, som nogle ærede Medlemmer i Forening med mig have tilladt sig at stille til § 113, hvorefter Forfremmelse skal finde Sted hver tredje Gang ved Valg og de øvrige Gange efter Aldersordenen mellem dem, som egne sig til Forfremmelse. Ogsaa dette er jo kun at føre Lovforslaget tilbage til den Stikfelse, det fik ved anden Behandling i Folkethinget, og som kun med 1 Stemmes Overvægt forandrede ved 3die Behandling i Folkethinget, uagtet man havde undladt samtidig at stille Endringsforslag om de øvrige Forandringer i Lovforslaget, som nødvendigen maatte finde Sted, dersom man ikke vilde fastholde denne Regel om en temmelig begrændset Anvendelse af Valgavancementet. De Forhandlinger, der allerede have fundet Sted her i Thinget om dette Punkt, ere vistnok i saa frisk Erindring hos Thingets ærede Medlemmer, at jeg tør troe, at det for mig ikke vil være nødvendigt, idetmindste i dette Dieblik, udførligt at komme ind herpaa. Jeg skal derfor oppe-

bie, om Ytringer, der maatte fremkomme i Thinget, skulde gjøre det nødvendigt at give Tilsvær, og jeg skal ogsaa afvente, om ikke nogen Anden af Forslagsstillerne selv vil gjøre yderligere Bemærkninger; kun være det mig tilladt at udtale, at jeg veri, at den ærede Krigsminister ikke har stillet de Forslag til Endringer paa andre Punkter, som nødvendigvis maatte stilles, naar ikke dette Forslag vedtages, maaskee tør see et Varsel for, at den ærede Krigsminister vil finde det rigtigt, at vort Forslag antages.

Magius: Naar jeg har været med til at stille det Endringsforslag, der igjen vil indsætte Valgbestemmelsen med Hensyn til Avancementet fra Premierlieutenant til Capitain, saa finder jeg mig foranlediget til at gaae lidt nærmere ind paa de Grunde, der have bevæget mig til at være med at stille dette Forslag. Jeg tillod mig forrige Gang at sige, at jeg ansaae det for at være mindre vigtigt, om disse Bestemmelser om Valgavancement forbleve gjældende for Infanteriet og Cavaleriet, hvorimod jeg ansaae det for en Nødvendighed, at de fandtes for Artilleriets og Ingenieurernes Vedkommende. Grunden hertil var den, at jeg navnlig for de første Vaabens Vedkommende ansaae det for vigtigt, at enhver Lieutenant var i Besiddelse af de Egenstaber, der udfordres for at blive Capitain ved Vaabnet, saaledes at han kunde udføre Tjenesten fuldkommen tilfredsstillende. Der udfordres i Capitainclassen ved disse Vaaben ikke absolut den høiere Dannelse, som tildeels er nødvendig ved de specielle Vaaben, og jeg ansaae det derfor for at være af mindre Vigtighed, om der ved dem kunde finde Valgavancement Sted eller ikke; men ikke desto mindre er der dog een Betragtning, som man ikke kan overse, og som maa gjøre det ønskeligt, at Valgavancement tildeels ogsaa finder Sted ved Infanteriet, den nemlig, at man maa ønske at kunne frembrage de Mænd, der enten have tilegnet sig en videregaaende Uddannelse — det være nu i videnskabelig Retning eller ved at have gjort Tjeneste i fremmede Armeer —, eller som vise sig at være eminentes Talenter. Det maa altid være ønskeligt, at der gives Leilighed til ved